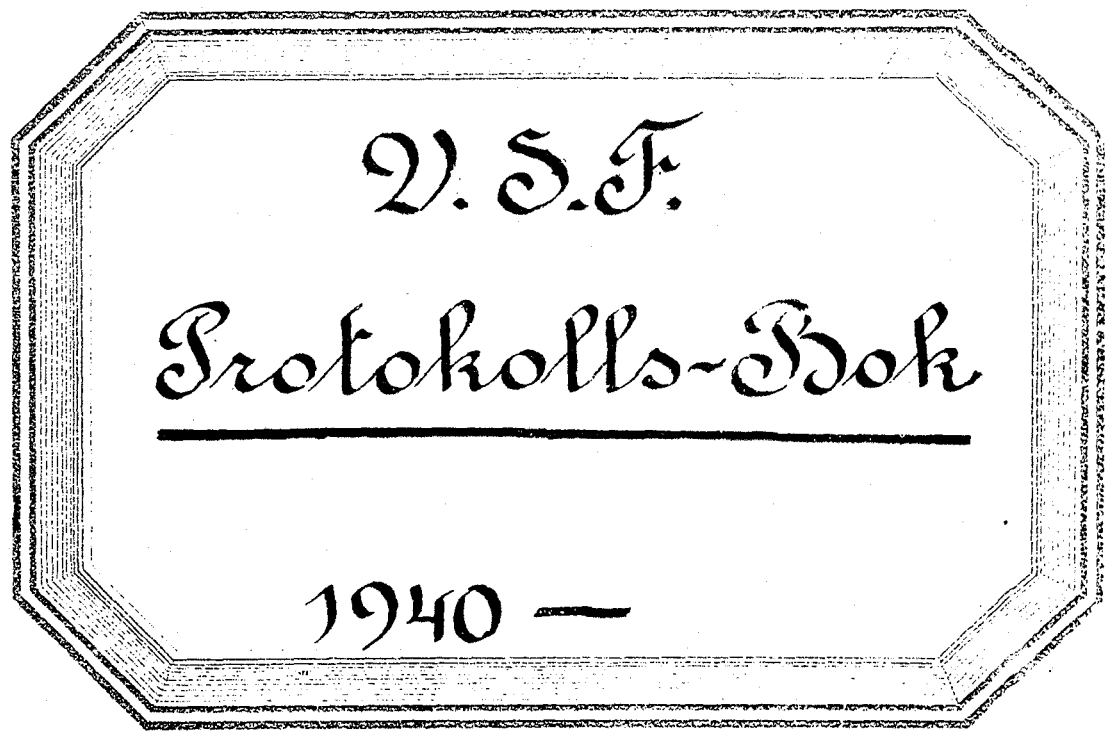

VÄXJÖ SPORTFISKEFÖRENING
EN KRÖNIKA TILL 60-ÅRS-JUBILÉET

11 JANUARI ÅR 2000

sammanställd
och med kommentarer av
Sven Westborg

VÄXJÖ SPORTFISKEFÖRENING - EN KRÖNIKA TILL 60-ÅRSJUBILÉET

Vår förening bildades kring årsskiftet 1939/40 på initiativ av några fiskeintresserade personer med sommarstugor, eller som det då kallades, sportstugor, i Kronobergsområdet.

Vattnen härute tillhörde Kungsgården, men brukades då för tiden endast i begränsad omfattning. I forna dagar var Heligesjöfisk en återkommande diet för Kungsgårdens drängar och statare. Torpet Lilla Smäcken hade t ex som deluppgift att förse Kungsgården med viss mängd fisk (som ofta sumpades för att i lagom takt levereras enligt arrendeavtalet - därav det tidigare gängse smeknamnet på torpet: Lilla Sump eller Sumpen).

Under 1900-talets första hälft började allt fler kapitalstarka Växjöbor söka sig ut på landsbygden för lugn och ro under semestern. I början av 30-talet avstygades ett större antal fritidstomter från Kungsgården och såldes för priser, som idag verkar överkomliga; det handlade om 1.200:- till 2.000:- kr. Det var ändå rätt mycket pengar på den tiden, så köparna var "grosshandlare", "bankdirektör", "stadsarkitekt", "direktör", "tandläkare" mm, mm.

Den 15 december 1939 sammanträdde sålunda några fiskeintresserade sommarstugeägare för att diskutera bildandet av en förening, med uppgift att arrendera Kungsgårdens vatten för sport fiske. Medlemskap skulle erbjudas såväl sommarboende, som arrendatorn på Kronoberg och Kungsgårdens torpare. En interimsstyrelse utsågs, nämligen arkitekten Paul Boberg (villan på Hissö), grosshandlaren Philip Carlsson (Ekudden) och bankdirektören Esaias Westborg (åsen innanför Smedholmarna).

Den 11 januari 1940 ordnades ett konstituerande möte i Sparbankens styrelserum på Kungsgatan 11. Närvarande var, och lägg märke till titulaturen, inga "herr" där inte: "Arkitekten Paul Boberg, bankdirektören E Westborg, köpmannen Philip Carlsson, grosshandlaren Johan W. Nilsson, läroverksadjunkten T Fridlund, direktören Bror Bauge, tandläkaren Eric Platzack, boktryckaren Carl Davidsson, grosshandlaren G Palmér, bokhandlaren Helmer Nilsson, arrendatorerna G Svensson och Yngve Jonsson, professor Ernst Newman samt fiske konsulenten Johansson".

Vid sammanträdet den 11 januari 1940 beslöts bilda en förening benämnd "Växjö Sportfiskeförening" och stadgar antogs efter noggrann genomgång. Styrelse och revisorer valdes. Vidare beslöts försöka förvärva fiskerätten till det "till tre mantal Kronoberg hörande fiskevattnen i Helgasjön".

Det är märkligt att se hur litet stiftarnas stadgar förändrats under de gångna 60 åren! Egentligen är det endast betr antalet medlemmar någon verkligt betydande ändring skett.

Nästa sammanträde hade man samma år den 25 april. Styrelsen godkände då det arrende-kontrakt arbetsgruppen förhandlat fram och ordföranden Boberg meddelade att han "till vederb. myndighet förskotterat och erlagt stipulerat arrendeavgift för innevarande år". Det dåvarande arrendet omfattade, utöver nuvarande, även en del av Örviken resp fiskevattnet ner till och med Pene. Se karta. Läs nästa paragraf i belysning av detta!

"Med anledning av fiskevattnets begränsade omfattning beslöts, att medlemmarnas antal borde begränsas till högst 15 à 20 personer, som skola erlägga årsavgift med 35- kr."

Protokollen nedtecknades i skönskrift i en inbunden protokollsbok, givetvis i folioformat. Det vore för mycket begärt att de hårt upptagna herrarna i styrelsen skulle ägna sig åt sådant, så i stället anlätades ett skrivbiträde, till en början betalat av sekreteraren privat, senare av föreningen, som framgår av dessa utsnitt ur protokollet 13/4 1942.

§ 13.

Omedelbart efteråt sammankallade styrelsen, bestående av Prof. hr Boburg, v. ordf. hr Weiborg och Sekr. och skattmästare hr Philip Carlsson. märk hur dubbelt "s" skrevs 1942

Harvid beslutats att ett belopp av 25 kr årligen utbetalas till den sista månaden för anlåtande

av skrivbiträde. § 14.

Från tillsyningsmannen hade rapporterats att viss namngiven person iakttagits beträffa ololigt fiske å föreningens fiskvatten och beslutats att personen ifråga skulle tillshivas med anhållan förklaring. (~~personens identitet~~)

Lam ovan

In fidelem
Philip Carlsson
Sekr.

Justerat:
Dan Söderberg
Lamshov

Redan vid julisammanträdet 1940 beslöt styrelsen förse medlemmarna med speciella märken för båtarna, så att fiskevaktarens arbete skulle underlättas. Åt denne inköptes en egen eka, att brukas i tjänsten. Fiskevakt var arkitekten Bobergs hjälpreda, hr Wendeberg, som var bosatt vid Kungsvägen, strax söder om nuvarade Mariakyrkan.

Det båtmärke man beslutade bestod av vimpelformad plywoodskiva, i storlek avpassad för dåtidens flatbottnade rodd-eka. I Helgasjön fanns på fyrtioalet ett fåtal motordrivna båtar: Där fanns förstås Ångaren Thor, Ivar Mortings Nautilus, Holmbergs ångdrivna "barkass", men framför allt Torsten Ullmans tävlingshydroplan, av öronpinade grannar kallad "hoppa-galoschen". Plywoodvimpeln var målad blå med en vit cirkel, med VSF inskrivet i blått. Jämte fanns medlemsnumret i vitt. Dagens medlemsmärke ansluter rätt väl till det ursprungliga, även om lite rött och guld tillkommit.

Första årets förvaltningsberättelse visar att man hade 19 medlemmar, att man hann lägga ut åtta av planerade 16 vasar och att arrendet var 300 kr/år.

Styrelseberättelse.

Styrelsen för Växjö Sportfiskeförening får härmed avgiva redogörelse för förvaltningen under år 1940.

Inkomster.

19 st. Inträdesavgifter à 25:-	475:-
18½ " Medlemsavgifter " 35:-	647:50
11 " Säsongkort " 10:-	110:-
6 " Månadskort " 5:-	30:-
2 " Veckokort " 3:-	6:-
Ränta å i bank innestående medel	11:80
	<u>Kronor: 1,280:30</u>

Utgifter.

Arrendeavgift till kronan	300:-
Båtskyltar	98:-
Utläggning av fiskevasar	93:20
Representationskostn. vid fiskevårdskonulentens ^{besök}	60:-
Traktamente till fiskerikonulenten	12:25
Löp. utgifter: kartor fiskekort annonser papper	92:98
	<u>Kronor: 656:43</u>

Behållningen pr 31/12 1940 utgör Kronor: 623:87

De av föreningen beslutade åtgärderna för fiskets främjande ha delvis kunnat vidtagas under året genom att 8 stycken fiskevasar ha utlagts och ytterligare 8 stycken dylika komma att utläggas så snart förhållandena medgiva. Fiskyngel och fiskrom ha rekvirerats, men har ännu icke hunnit inplanteras.

Årsmötet 1941, den 8 januari med 12 medlemmar närvarande (det var mer än hälften av medlemmarna; intresset var större för årsmöten på den tiden än senare!), hade som första punkt ett ärende betr olovligt fiske på föreningens vatten:

Hr Lindelöf, Öjaby, hade nämligen lagt en alltför lång långrev. Här följer ett utdrag av förklaringen: "...överbaskades vi av mycket hård västlig vind, varför vi inte kunde hålla västlig kurs, såsom vi ämnat göra. Eftersom jag inte ville vända tillbaka med oförättat ärende, följde jag minsta motståndets lag och vände båten med vinden och fortsatte österut. Olyckligtvis var reven så lång, att den sista delen därav kom att läggas ut i sundet öster om Jägaregap ...". Föreningen beslöt att på grund av förmildrande omständigheter icke väcka åtal, utan godkände ett erbjudet vederlag på 35 kr, samma som en medlems årsavgift, varefter saken ansågs utagerad.

Årsmötet godkände utplanteringen av 100.000 gäddyngel, 100.000 sikyngel, 100.000 siklöyngel, samt gösrom för 50 kr, en början på en 60-årig verksamhet. Den för kräftfiske tillåtna tiden inskränktes till 7 augusti - 1 september.

Kräftstammen ansågs tydligen ej tåla detta fiske på sikt, eftersom medlemsmötet påföljande år beslöt reducera tiden till 8 - 22 augusti 1942. Ett annat notabelt beslut vid årsmötet 1942 var anskaffande av lätt igenkännliga flöten och att redskap utan sådant flöte fortsättningsvis skulle beslagtogs. Vidare tillerkändes hr sekreteraren ett årligt belopp av 25 kr för anlitan av skrivbiträde.

Antalet medlemmar hade detta år stigit till 23 st. Bland föreningens utgifter märks inköp av ny roddbåt åt fiskevakten för 80 kr.

Ansökningar om medlemskap fortsatte att öka och vid årsmötet 1943 sattes en gräns vid 30 st. Föreningens intresse för fiskevård bevisades ånyo genom inköp av kläckningslådor och av beslut om isättning av 75.000 gäddyngel, 75.000 sikyngel samt av ensomrig gös upp till ett sammanlagt belopp av 500 kr (jämför detta med att en roddbåt kostade 80 kr och att årsavgiften var 35 kr!).

Intresset för sikfångst konstaterades dock vara ljust, så vid årsmötet 1944 beslöts inskränka till inplantering av 75.000 gäddyngel och 4.000 st ensomrig gös. Under året lades för första gången ut en vase öster om Hallarna, en vase som nu, 56 år senare, är "under debatt" med Segelsällskapet.

Redan från början sålde föreningen fiskekort för kortare eller längre perioder. Säsongs korten kostade 10 kr, månadskort 5 kr och veckokort 3 kr. År 1944 beslöts att kortinnehavare skulle bära armbindel, så att fiskevakten skulle kunna "skilja fåren från getterna".

Man må komma ihåg att detta var under brinnande världskrig, de flesta livsmedel var ransonerade. En extra gädda eller några stora abborrar var värda mycket som tillskott till dieten.

Medlemsavgiften, som varit oförändrad sedan starten 1940, sänktes (!) 1945 till 30 kr. Arrendet var då fortfarande 300 kr/år, men antalet medlemmar hade ökat - föreningen var stadd vid god kassa.

Från protokollet vid årsmötet 1946 kan inhämtas att man beslöt upphäva förbudet mot fiske från motorbåt, men att medlem då skulle vara skyldig att på båten föra föreningens vimpel.

Paul Boberg, sedan starten föreningens ordförande, avgick detta år med föreningens "uttalade tack för han intresserade arbete till föreningens fromma".

Det var redan 1947 frågan om bildande av Fiskevårdområde kom upp för första gången, 40 år innan det blev en verklighet. Föreningens ordförande resp sekreterare utsågs "att föra frågan vidare".

Uppenbarligen hade man bekymmer med tjuvfiskare, då som nu. Man beslöt nämligen att annonsera tre gånger under juni - augusti betr fiskeförbud och förverkande av påträffade olaga redskap.

Två överlåtelser inom familjen tilläts detta år, medan bl a "Hr Tage Rohdins ansökan om inträde beslöts avstyrkas, enär medlemsantalet f n i det närmaste är fulltaligt." Nå, vår nuvarande, värderade ordförande kom med nästa år 1948, då "...och bagare Tage Rodinh's ansökningar biföllos". (Felstavningen finns i protokollet).

Styrelsen hade sedan några år infordrat fångstrapporter från medlemmarna, för att kunna bedöma behov av inplantering etc. Detta fungerade dåligt (till skillnad från kräftfiske-rapporterna i mitten av 90-talet, då alla uppgav fångsterna), så medlemmarna skulle "eftertryckligt anmanas att insända dessa".

Protokollet från 1948 har som § 9 ett fortfarande ytterst aktuellt ärende:

§ 9.

Vidare beslöts att såväl medlemmar som fiskekarts innehavare skola uppmanas att iakttaga varsamhet betr. vasarna och föra båten vid sidan av desamma. Att föra båten upp i vasarna, varigenom dessa kunna skadas ska förbjudas.

Medlemmarna var även 1949 ovilliga att lämna uppgifter om sina fångster. Därför beslöts vid årsmötet att "En förseglad urna för uppsamling av rapporterna skall uppställas hos sekreteraren, som efter det samtliga rapporter inkommit, överlämnar urnan till fiskeri-konsulenten".

Fö kan noteras att arrendeavtalet förnyades på ett år med oförändrat arrende på 300 kr.

År 1950 var det dags att begränsa kräftfisket. Antalet tillåtna burar sänktes från 12 till 11, medan tiden bibehölls oförändrad 7 - 22 augusti.

Protokollet från årsmötet innehåller en punkt, som kan ha aktualitet även nu:

”§ 10

Beslöts att medlemmarna skola meddelas absolut förbud mot försäljning av fisk och kräftor, som fångats å föreningens vatten, vid risk att eljest mista sitt medlemskap. Vidare att event. uthyrning av bostad icke medför fiskerätt för hyresgästen”.

Fortfarande på 1950-talet var Kronoberg/Evedal och Kalvudden semesterområden:

”§ 11

Beslöts att effektivare bevakning av fiskevattnet skall anordnas, särskilt efter det medlemmarna inflyttat från sina sommarbostäder”.

Räkenskaperna upptar risning av 38 st fiskevasar.

Påföljande år, 1951, var det åter dags att inskränka kräftfisket. Tiden minskades med två dagar, medan antalet burar återgick till 12 st. Man beslöt vidare att förse tillsynsmannen, Karl Ohlsson (Kalle Klack!), med ny eka med utombordsmotor. Arbetsutskottet fick i uppdrag att hos Länsstyrelsen ansöka om förordnande för tillsynsmannen.

Ursprungligen gällde att kräftfisket skulle avslutas sista dagen kl 08.00, vilket efter några år ändrades till kl 12.00. Men år 1952 förskjöts det ytterligare till kl 18.00. Med kännedom om flodkräftans beteende kan man undra varför. Och vad sades egentligen under det, som protokollet uttrycker så här:

§ 10
*På förslag av hr Rådman utvald Styrelsen i
uppdrag att utreda ett ifrågasatt illojalt upp-
trädande från viss medlems sida under
kräftfångst.*

Den nya Torne-ekan kostade 325 kr. Antalet vasar utökades med två till hela 40 st, som varje år risades på nytt. Inplanteringen av yngel fortsatte i stor skala. Föreningens ekonomi var trots detta så god att årsredovisningen noterar skatt, om än med endast 27 kr.

Årsmötet 1953 beslöt därför att årsavgiften skulle sänkas till 25 kr/år.

Utgifterna år 1954 uppgick till 1.721:67 kr. (Det året höjdes 1-öres-kolan till 2 öre! Ett paket Commerce cigaretter kostade 2:45 och bensinen kostade ca 75 öre). Föreningens kassa uppgick den 31/12 till 2.186:05 kr. Beslöts att bibehålla den sänkta avgiften, trots att arrendet nästa år skulle höjas med 66 % till hela 500 kr.

Året 1955 förgick utan dramatik. De fiskevårdande åtgärderna genomfördes som förut.

Men vid årsmötet 1956 lämnade fiskevakten följande rapport: ”I egenskap av tillsyningsman för föreningens fiskevatten får jag härmed anmäla att jag söndagen den 14 augusti 1955 påträffat 28 st kräftmjärdar med numret 13”.

Med anledning härav beslöt föreningen att medlem nr 13 skulle avstängas ett år, varefter vederbörande kunde ansöka om medlemskap på nytt, med förnyad inträdesavgift.

Tiden för kräftfiske, som sedan några år varit i stort sett oförändrad, inskränktes på allvar 1957. Nu fick man fiska med 12 burar, men endast under 6 dagar. Biträdande uppsyningsmän utsågs: "C Herman Carlsson (Pene) och Emil Johansson (Lilla Smäcken), som erbjöd sig att utan ersättning hålla ett öga på fiskevattnet, särskilt under kräfttiden". Vid årsmötet 1957 kom också det första förslaget till "fiskefest". Protokollet säger:

"§ 7

Ett förslag av Rohdin att vi skulle ordna med ett sammanträffande på Ryttnästargården för samkväm någon onsdag i juli godkändes och utsågs Rohdin som sammankallande."

Medlemsfrågorna tog tid:

"§ 8"

Medlemmen nr 13 hade ansökt om återinträde i föreningen. "Denna avslogs p g a att medlemmar av hans familj under 1956 gjort sig skyldiga till omvittrade och konstaterade förseelser mot föreningens stadgar.

§ 9

Föreningsmedlemmen nr 5, ..., uteslöts ur föreningen p g att han trots mångfaldiga påminnelser ej inbet. sin avgift."

Protokollet 1957 är handskrivet av Philip Carlsson själv. Det avslutas med följande:

"Till Hr Carlssons eftr. som sekreterare och kassör valdes enhälligt Sparbankskonsulenten Hr L. Åström."

Årssammanträden har sällan varit lockande för föreningens medlemmar. År 1958 var endast sju närvarande, varav sex ingick i styrelsen. Protokollet ger en tidsbild - du-reformen var fortfarande avlägsen:

"Närvarande: Läroverksadj. T. Fridlund, grosshandl. Ph. Carlsson, herr T. Rohdin, fabrikör A. J. Serrong, poliskonst. C.H. Carlsson, tillsynsman Karl Ohlsson, brevb. Carl Axelsson."

Årsmötet beslöt bl a att "med en röstövertikt invälja ... (tidigare medlem nr 13)". Att det gick hett till på den tiden kan man se av utdrag från den skrivelse denne tillställt övriga medlemmar:

Då vi dömts ohörda, och då nämnda påståenden för mig och min familj äro helt oförklarliga och ej med sanningen överensstämmande utan ur juridisk synpunkt kunna hänföras till falsk beskyllning och ärekränkning, anhåller jag härmed, i och för rättslig utredning, om noggranna uppgifter om:

- 1) på vad sätt de påstådda förseelserna rättsligen konstaterats,
- 2) vilken eller vilka av familjens medlemmar, som begått nämnda förseelser,
- 3) samt den exakta tidpunkten för de omvittrade och konstaterade förseelserna.

Man beslöt även att antalet ståndkrokar skulle sänkas till sex, som fick utbytas mot saxar om så önskades.

Festen på Ryttnästargården föregående år var uppenbarligen en succé, eftersom hr Rohdin fick i uppdrag att svara för en ny fest under året. Antalet medlemmar hade nu ökat till 32.

Årsmötet 1959 drog till sig 12 medlemmar, som bl a beslöt inskränka tiden för kräftfiske till endast tre dagar, 7 - 10 augusti! Med 32 medlemmar, 12 burar per medlem, tre dagar och ca 10 meter mellan burarna fanns ju ingen möjlighet att fiska av vattnen ens en gång! Det kan ha varit en förkänning av kräftpest som orsakat beslutet! Emellertid tillskrev man det minskade kräftbeståndet att vildmink kommit in i Helgasjön och man begärde därför Domänverkets tillstånd att fånga sådana.

Den 22 januari 1960 kallades till extra medlemsmöte: Domänstyrelsen hade meddelat att arrendet skulle höjas med 100 % till hela 1.000 kr och då endast omfatta "sportfiske" (inga ryssjor, inga långrevar, inga nät, inga angeldon, inga saxar!) samt kräftfiske. Mötet kom fram till att arrendeavgiften kunde accepteras även om en höjning av medlemsavgiften bleve nödvändig, men gav styrelsen i uppdrag att försöka få behålla de tidigare fiskerättigheterna.

Vid årsmötet i april redovisades att Kungl. Domänstyrelsen medgivit föreningens fasta medlemmar, högst 30 st, att utöver sport- och kräftfiske använda 1 ryssja, 2 abborrnät, 1 rev om höst 200 krok, samt 6 saxar och 12 angeldon. Vidare hade föreningen rätt att anta högst 100 st "tillfälliga medlemmar" (dvs fiskekortsinnehavare). För första gången höjdes årsavgiften, till 30 kr.

Ett par smärre ändringar i stadgarna beslutades, bl a i § 3, som hittills lytt: "...kan inväljas villaägare eller arrendator inom Kronobergsområdet". Nya lydelsen blev "... Kronobergs- och Evedalsområdet".

Även om tidigare fester på Ryttnästargården varit succéer, svek medlemmarna nu, så i juli 1960 "inhiberades den subskriberade supén".

Kräftfisket begränsades fortfarande till tre dagar.

1961 meddelade Kungl. Domänstyrelsen att arrendet skulle höjas ytterligare, nu till 1.500 kr. Föreningens svar blev att begära tillstånd att höja antalet fasta medlemmar från 30 till 40. Som skäl påpekade man de fiskevårdande åtgärder man vidtagit de gångna 20 åren, att medlemmarna huvudsakligen var sommarboende och därför inte idkade vinterfiske, samt att "ett ökat antal fasta och därmed ansvarskännade medlemmar" bidroge till att föreningens fiskevårdande åtgärder kunde fortsätta.

Domänstyrelsen gav sitt tillstånd och antalet medlemmar steg till 38. Antalet fiskevasar utökades med ytterligare två vid Hallarna, "enligt anvisningar från hr Ch. Andergren".

Trots ökat antal medlemmar blev de nödvändigt att 1962 höja årsavgiften till 45 kr.

Nu, sex år efter andra världskriget, hade motorbåtstrafiken på Helgasjön börjat bli besvärande.

Styrelsen fick i uppdrag att undersöka möjligheterna att "införa fartbegränsning inom vissa delar av föreningens fiskevatten". Man kan undra vilka ordalag årsmötet 1962 skulle använt om situationen idag, år 2000!

Fiskevaktens eka, som inköpt 1951 kostade 325 kr, befanns av årsmötet 1963 vara i sådant skick att ny måste anskaffas. Den nya ekan kostade 428 kr, vartill inköptes linolja för 10:50 kr.

Arrendet till Domän höjdes 1964, för tredje gången på fyra år, till 1.700 kr, vilket framtvängde en ökning av medlemsavgiften till 50 kr/år. Kostnaderna måste också ses över, ett 10-tal fiskevasar ansågs olönsamma att risa, så man beslöt minska antalet till 30. Året dessförinnan hade man till fiskevakten utbetalat 455 kr för arbetet med risning, vilket motsvarade 1/4-del av inbetalade årsavgifter!

Tillgången på kräftor var dålig. Detta tillskrevs vildminkens härjningar. Årsmötet 1965 var optimistiskt: "I och för utrotande av mink hade tillsyningsmannen anskaffat jaktlicens ... " som betalades med 14 kr av föreningen. Styrelsen fick mandat att "... om så ansågs skäligt, utbetala någon ytterligare ersättning för arbetet med utrotning av mink". (Utrotning!!!).

Fiskekortet, som fortfarande kostade 20 kr/år, 5kr/mån resp 2/dag, gav en stadig inkomst. 1965 uppgick denna till 1.444 kr, att jämföra med medlems- och inträdesavgifter på 2.050 kr. Föreningens fiskekort kunde köpas på Ryttnästargården och Evedal, Järnbolagets Sport, Monark och Rydhs Cykel och Sport.

1966 förlängdes arrendekontraktet på tre år, nu till 1.900 kr per år.

Innehavare av fiskekort hade sedan flera år varit skyldiga att föra nummerbrickor på sina båtar, men slarvat med att återlämna dem. Denna föreskrift slopades 1967. I stället uppmanades alla fasta medlemmar "att själva kontrollera alla båtar, som icke äro försedda med föreningens märke, genom att anmoda de fiskande att uppvisa giltigt fiskekort." F ö skulle skyltar uppsättas med anvisning var fiskekort kunde köpas.

Den tilltagande försämringen av Helgasjöns vatten hade sedan flera år bekymrat föreningen. Nu förekom ideliga larmrapporter i tidningarna och 1968 var kvicksilverhalten så hög att man beslöt begära nedsättning av arrendet med 50 %. Man avstod också från den årliga inplantering, som eljest skett sedan föreningens start.

Ej heller 1969 gjordes någon inplantering, men intressant nog togs för första gången upp frågan om signalkräftor - 20 år innan inplantering verkligen skedde.

Vattnet var så dåligt att få ville köpa fiskekort. Fem medlemmar lämnade föreningen, som där- efter hade 35 fasta medlemmar. Domänverket fann det riktigt att återbetala 900 kr av redan inbetalat arrende, och att framöver sänka detta till 1.000 kr + index.

Växjö Stad övertog vattnet utanför Evedal, med motsvarande inskränkning av föreningens vatten. Detta sträckte sig dock alltfört ner till Pene och omfattade en god del av Örviken. Se kartbilaga från 1970. Ytterligare en medlem lämnade föreningen....

Slutet av 60-talet var svårt!

Föreningens ekonomiska ställning var dock fortsatt stark. Behållningen var 1971 över 5.000 kr, eller motsvarande 2,5 års utgifter.

Tjuvfisket var besvärande och det beslöts att fiskevakt med polismans befogenheter skulle till sättas. Nya vimplar skulle anskaffas och säljas till självkostnadspris.

Vasarna underhölls årligen, nu av Berndt Lingedahl, som efterätt sin svärfar, "Kalle Klack" i detta arbete. Genom åren hade en hel del ris hamnat på botten runt vasarna "till skada för nät mm" och man beslöt om en upprensning, vartill extra medel avsattes.

De beslutade vimplarna tillverkades under 1972 av medlemmen John Andersson, i mörkblått tyg med vitt tryck (slitstarka saker, ett par finns fortfarande i bruk). Priset till medlemmarna blev 10 kr/st, inkl märkning med medlemsnummer.

I samband med sin pensionering i juli 1973 tillträdde brandmästaren Sven Andersson den år 1971 beslutade tjänsten som "fiskevakt med polismans befogenhet".

Till Karl Olsson, som samtidigt avgick, beslöts "uttala ett varmt tack för hans mångåriga och förtjänstfulla arbete som tillsyningsman". På förslag av John Andersson skulle detta tack "åtföljas av en gåva, exempelvis en bok". Ur protokoll från styrelsemöte i augusti kan vi inhämta att "ordföranden icke lyckats anskaffa någon bok, som han trodde skulle intressera hr Olsson", varför man beslöt om en penninggåva i stället.

Tage Rohdin hade under flera år framfört tanken på inplantering av ål och årsmötet 1974 fattade beslut om inköp av svenk sättål för 500 kr - ett beslut, som upphävdes i juli.

Esaias Westborg, som varit en av föreningens grundare, dess vice ordförande och alltsedan 1946 dess ordförande, avsade sig detta år styrelseuppdraget. Han dog följande senare samma år. § 13 i årsmötesprotokollet:

Bankdirektör Westborg hade bestämt avsagt sig uppdraget att vara ledamot av Styrelsen och därmed också att vara föreningens ordförande. Med anledning härav framförde ordföranden vid dagens förhandlingar - hr C.G. Ekström - medlemmarnas varma tack till bankdirektör Westborg för det förtjänstfulla och intresserade arbete han utfört för Föreningen. Bankdirektör Westborg var en av Föreningens stiftare och sedan 1946 dess ordförande.

Man kan väl utan överdrift säga att en epok i Föreningens historia härmed är avslutad. Utan bankdirektör Westborgs energiska arbete för fiskevården inom Föreningens vatten, framgångsrika förhandlingar med myndigheter och icke minst för en god sammanhållning föreningens medlemmar emellan, kan det ifrågasättas om Föreningen idag varit vad den är utan hans betydelsefulla arbete för densamma.

Uppskattningen av det arbete bankdirektör Westborg utfört för Föreningen framgår kanske bäst av det kraftigt besvarade leve som utbringades för honom. Som en ringa erkänsla för hans mångåriga arbete för Föreningen överlämnade hr Ekström en vacker blomsteruppsats.

På förslag av hr Tiderström valdes bankdirektör Westborg till Föreningens förste hedersledamot.

Bankdirektör Westborg uttalade sitt varma tack till Föreningens medlemmar för det kamratliga och goda samarbete, som alltid rått mellan medlemmarna i Föreningen och varit en god stimulans till arbete för Föreningens bästa.

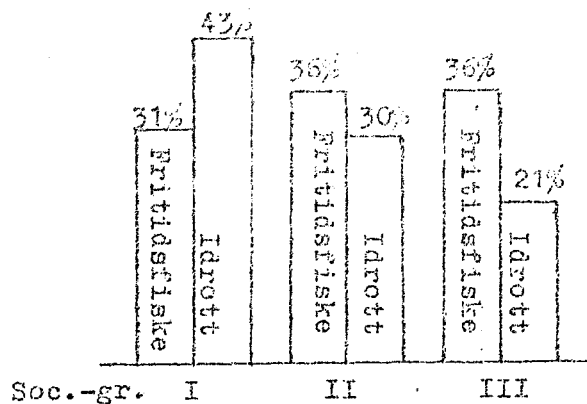
Diskussion uppstod om vem som egentligen hade ansvaret för vasarna, Berndt Lingedahl eller Sven Andersson. Med sysslan följde medlemskapet nr 22, som båda nu använde. Frågan löstes på så sätt att Lingedahl fick fortsatt använda numret fram till årsskiftet och dessutom behålla föreningens eka, men att han senare måste ansöka om nytt medlemskap. Sven Andersson hade ensam ansvaret som tillsyningsman och för vasarna.

Som nämnts upphävdes beslutet om inplantering av ål. På fiskerikonsulentens inrådan skulle i stället kräftor inplanteras till ett värde av 1.000 kr efter Fiskeristyrelsens godkännande. Fiskeristyrelsens beslut kom emellertid för sent, först i slutet av augusti, när inga sättkräftor fanns att få, så isättningen fick anstå till 1975, då årsmötet därtill ökade anslaget till 1.500 kr. 70 tjog kräftor hämtades i Hovmantorp och utsattes av Sven Andersson på lämpliga platser.

Antalet medlemmar hade åter stigit och var nu uppe i 43 st. Även försäljningen av fiskekort gick bättre: 1.322 kr under 1975. Inkomsterna från fiskekort fortsatte att öka, 1976 till 1.704 kr. Eftersom arrendeavgiften var måttliga 1.058:85 ökade föreningens kassabehållning, detta år till 9.410 kr eller 4,5 år utgifter.

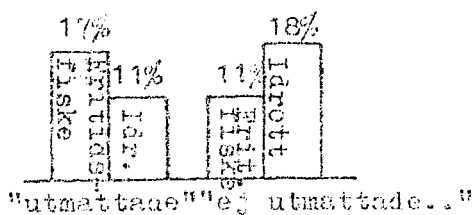
Nya identitesbrickor hade länge varit på tal. Nu beslöts beställa 700 st à 2.20/st, med skyldighet för medlemmarna att förse varje redskap med sådana. Man må minnas att beslut fattades redan 1942 om denna skyldighet!

Lantbruksnämnden i Kronobergs Län sände ut en information för att visa sportfiskets betydelse, en information, som idag kan verka något komisk:

Antal utövare i olika socialgrupper

att fritidsfisket kan i större mån än idrotten ske som rekreation åt alla dem som har ett tröttande arbete.

Minkfällor inköptes för 200 kr och Torsten Johansson inrapporterade fångst av 4 minkar. Nyanläggning av, och skötsel av gamla vasar kostade 900 kr och nya flöten netto 883 kr. Nettoförmögenheten steg till 10.500:-

1978 var det dags att utöka antalet medlemmar. Förhandlingar upptogs med Domänverket om tillstånd att öka från 40 till 45 medlemmar. Turismen i vårt område ökade: "Beslöts trycka nya fiskekort med bilaga på engelska och tyska för campingkiosken vid Evedal".

Medlemmarna, som oftast varit "upptagna med annat" när föreningens årsmöte avhölls, uteblev helt 1978. Närvarande var sex, och med tanke på att styrelse med suppleanter, revisorer med suppleanter, samt uppsyningsman var sammanlagt 12, kan ingen förundras över att omval skedde över hela linjen.

Vid ett styrelsemöte den 17 augusti rapporterades att "Sven och Olle Andersson hade besökt hr för att hämta en minkfälla, som tillhörde föreningen. Då hr inte var hemma hade de sökt i ett uthus efter fällan, och därvid upptäckt flera identitesbrickor av annat material än föreningens". Nå, vederbörande medlem kom småningom hem och då "var hans uppträdande mot bröderna Andersson klart olämpligt". (Hur lät egentligen ordväxlingen mellan en som helt klart brutit mot föreningens stadgar och två, som troligen begått hemfridsbrott!). Inför årsmötet 1979 kom styrelsen fram till ett förslag om höjning av medlemsantalet till 50 st, "men att någon ökning därutöver icke är önskvärd".

§ 1.

Ordf. öppnade sammanträdet och hälsade välkommen.

§ 2.

Fyra ansökningar om medlemskap i föreningen hade inkommit. För att deras ansökningar skall kunna godkännas måste nuvarande medlemsantalet ökas. Styrelsen beslöt därför, att till årsmötet föreslå en ökning av medlemsantalet till 50, men att någon ökning därutöver icke är önskvärd.

Vid den här tiden diskuterades livligt huruvida Forskningsstationen i Aneboda skulle få genomföra en utfiskning av Helgasjön. Man var huvudsakligen angelägen att inte kräftbeståndet skulle skadas genom de finmaskiga nät, som skulle användas. Var det lönt att sätt i kräftor nu?

Hur det var beslöts att i augusti isätta 70 tjog kräftor - kostnaden blev 2.825 kr.

Campingkiosken i Evedal hade övertagits av Finn Mossblad, som nu invaldes som medlem. Årsmötesprotokollet 1980 berättar att försäljningen av fiskekort f g år uppgick till 3.048 kr, varav mer än hälften sålts i Evedal.

Lägg märke till siffran - detta var alltså en direkt inkomst för föreningen, som senare togs över av Fiskevårdsområdet.

Agronom C G Ekström, ordförande i föreningen sedan 1974, avtackades av v ordf Tage Rohdin. Protokollets § 13 säger:

Agronom C G Ekström hade bestämt av sagt sig uppdraget att vara ledamot av styrelsen och därmed också att vara föreningens ordförande. Med anledning härav framförde föreningens v ordf Tage Rohdin, medlemmarnas varma tack till hr Ekström för det förtjänstfulla och intresserade arbete han utfört för föreningen. Hr Ekström blev medlem av föreningen 1959 och ledamot av styrelsen 1960 och var v ordf under många år för att 1974 bli ordf i styrelsen. Vi tackar honom för hans skickliga och gemytliga sätt att sköta ordförandeklubban. Som en ringa erkänsla för hans mångåriga arbete inom föreningen överlämnade v ordf ett "paket".

Ny ordförande, den fjärde sedan föreningen grundades, blev Tage Rohdin, med Börje Mossblad som vice ordförande.

Fram till nu, under 40 år, hade styrelsemötena hållits i banklokaler, på brandstationen eller i något konditori. I protokollet från mötet 3 augusti skriver sekreteraren Tiderström:

§ 5.

Efter sammanträdet kallades styrelsens medlemmar till ett dussat bord, där makarna Rohdin i glad samvaro utövade en gästfrihet, som vi senat skall glömma. Det bjöds på god mat och gott dricka. Ett varmt tack från oss alla. Det var ett styrelsemöte, som vi sent skall glömma.

Tempora mutantur ...

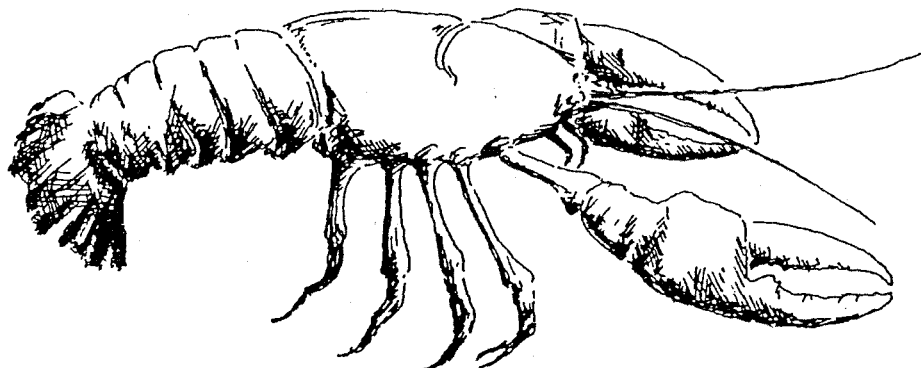
Föreningens tillgångar uppgick vid årsslutet till nästan 14.000 kr. 1981 års medlemsmöte, där 11 av föreningens nu 50 medlemmar deltog, restes ingen invändning mot ett styrelseförslag om arvode till ordförande, kassör, sekreterare och revisorer med sammanlagt 500 kr.

En jubileumsfest avhölls på Evedals Vårdshus (ett år försenat), där föreningen subventionerade måltiden med 50 kr/medlem, och därtill musiken med 750 kr.

Det var vid den här tiden import av främst turkiska kräftor kom igång på allvar. Alltfler svenska vatten drabbades av kräftpest, som ju tidigare hade någorlunda kunnat begränsas.

Kräftpesten ryckte allt närmare här i Småland. Nu var Åsnen och andra vatten söder och öster om Växjö hotade, och naturligtvis därmed också Helgasjön. Länsstyrelsen skickade ut en varningsbroschyr, som föreningen hjälpte till att sprida. Men till ingen nytta!

INFORMATION FRÅN LÄNSSTYRELSEN I KRONOBERGS LÄN

KRÄFTPESTEN ÄR UNDER SPRIDNING I ETT FLERTAL VATTEN-SYSTEM. NYLIGEN HAR SKRÄBEÄNS OCH LAGANS VATTENSYSTEM ANGRIPITS OCH FLERA VÄRDEFULLA KRÄFTVATTEN HOTAS.

STOPPA KRÄFTPESTEN!!

Årsmötet 1982 bevistades av 10 medlemmar, varav 8 tillhörde styrelse/revisorer. De stadageenliga valen resulterade i omval i samtliga fall....

Årsavgiften fastställdes till fortsatt 50 kr (15 kr höjning på 42 år!) och fiskekort för helår till fortsatt 20 kr (5 kr höjning på 40 år). Till saken hör att Helgasjön nu var svartlistad p g a alltför hög kvicksilverhalt i fisken.

Under många år hade frågan om hastighetsbegränsning på Helgasjön stötts och blötts. Länsstyrelsen hade inhämtat synpunkter från bl a "Växjö arbetarekommun", Sjöfartsverket, Polisstyrelsen, Naturvårdsverket, Växjö kommun, Fritidsnämnden, Smålands Muséum, Segelsällskapet, Ornitologiska föreningen, Naturskyddsföreningen och Domänverket. Och nu, 1983, var beslut fattade: Skyltar sattes upp! Det var bara det att övervakning, då som nu, saknades. Polisen "kan inte", Sjöfartsverket "har inte resurser"...

Fartbegränsning på Helgasjön var (och är) en chimär! (Enligt ordboken "Förklaringar öfver 60.000 främmande ord, fjärde upplagan tryckt 1904", betyder chimär "hjärnspoke, inbillningsfoster, drömbild", och vad kan väl passa bättre i sammanhanget!).

Årsmötet var förlagt till Kriminalvårdsanstalten (Fängelset), men trots den intressanta miljön, eller på grund därav, hörsammade endast 10 personer kallelsen. Valen innehöll naturligt nog inga överraskningar.

Frågan om inplantering av kräftor lämnades obesvarad, men däremot beslöts anslå 3.000 kr för en "sommarfest" på Evedals Vårdshus.

Året därpå, 1984, kom 12 personer till mötet. Av dessa var 11 ledamöter i styrelsen eller revisorer. Valen innehöll heller inga överraskningar. Beslöts att ånyo hålla fiskefest på Evedals Vårdshus. På vårsidan "frilistades" äntligen Helgasjön och man fann för gott att höja priserna på fiskekort för första gången sedan 50-talet. Årskortet höjdes till 30 kr!

Medlemmarna fortsatte att "bojkotta" årsmötena. 1985 infann sig 10 personer, varav nio ledamöter eller revisorer. Valen innehöll naturligt nog inga överraskningar. Beslöts anslå 3.000 kr som subvention till sommarfest på Evedals Vårdshus.

Det var åter dags att öka antalet medlemmar, nu från 50 till 60 st. De sju, som stod i kö för medlemskap, invaldes vid sittande möte. Medlemsavgiften var fortfarande 50 kr/år och inträdesavgiften 25 kr, den senare beslöts dock höjas till 50 kr. Billigt kan tyckas, men det fanns heller inga kräftor i sjön då.

Redan 1946 medgavs medlemmarna fiska från motordriven båt. Man kan därför ställa sig en smula undrande till pkt 16 i protokollet:

16. Beslöt årsmötet efter diskussion tillåta medlemmarna fiske med drag efter motordriven båt begränsat till 1 drag per person och båt.
17. Framförde Raymond Kyander föreningens tack till Sven Andersson för väl utfört arbete som fisketillsyningsman och överlämnade gåvopaket. Sven avtackades med en varm applåd av årsmötet.

Sven Andersson, tillsyningsman sedan 12 år tillbaka, avgick av åldersskäl. Att sköta tillsynen utsågs styrelseledamöterna Torsten Johansson och Raymond Kyander, medan Sven alltför skulle sköta vasarna.

39 år tidigare, 1947, hade frågan om bildande av fiskevårdsområde kommit upp. Efter en rätt omfattande debatt i bl a Smålandsposten kom nu beslutet, som för föreningen innebar ett betydande intäktsbortfall i och med att fiskekortet fortsättningsvis såldes av Helgasjöns Fiskevårdsområde. Märkligt nog nämns inget av detta i årsmötesprotokollen 1985 - 86.

Till årsmötet 1986 kom 10 personer, varav sex icke ingick i styrelsen! Styrelsemedlemmen K-E Juteström hade under året avlidit och hans minne hedrades med en tyst minut. Ny suppleant i styrelsen efter Juteström blev v ordförandens Börje Mossblad son Finn, i övrigt skedde omval av samtliga. Beslöts undersöka möjligheterna att ordna fest på Evedals Vårdshus.

Fiskerikonsulenten Josephsson informerade om regler och föreskrifter för bildande av fiskevårdsområde.

1987 förhandlades med Domän om nytt arrendeavtal och årsmötesprotokollet säger i § 14:

§ 14.

Redogjorde Raymond Kyander om de pågående förhandlingar med företrädare för Domänverket om förnyat arrendeavtal på vårt nuvarande fiskevårdsområde.

Intet nämns här eller i nästa års protokoll att förhandlingarna innebar att vi blev av med Örviken och vattnen ner till Pene!

Årsmötet 1988 samlade 12 deltagare, varav en (1) inte var vare sig styrelsemedlem eller revisor! Omval skedde naturligt nog till samtliga poster och beslöts höja kostnadsersättningarna till styrelse och revisorer från 600 till 1.900 kr. Årsavgiften, som under många år varit 50 kr höjdes till 200 kr. Möjligheten att ordna fest på Evedals Vårdshus skulle undersökas.

Från Helgasjöns Fiskevårdsområdesförening deltog sekreteraren, Leif Carlsson, i mötet. Han rekommenderade att vi snarast skulle påbörja inplantering av signalkräfter och omtalade att vi kunde påräkna visst bidrag från FVOF därtill. Vidare skulle vi få bidrag med 1.200 kr till risning av vasarna inom vårt område. Man bör hålla i minnet att FVOF övertagit rätten att sälja fiskekort och att tillgodgöra sig inkomsterna därav.

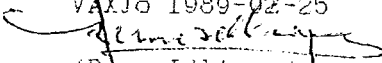
Den 13 juli 1988 beslöt styrelsen enligt internt protokoll att, eftersom en del medlemmar var skeptiska till resultatet, isättningen av kräfter skulle ske på frivillig väg. De föreningens medlemmar på Kalvudden, som av Kyander meddelades beslutet, satte samma år i ett större antal kräfter och enligt en "vitbok" från 20/9 1993 skedde samma vid Furuöarna.

Årsmötet 1989 blev ovanligt välbesökt, hela 16 medlemmar, vara hälften ur styrelsen. Möjligen var det denna passus i kallelsen, punkt 15, som orsakade "tillströmningen":

15. Förslag från styrelsen att 2:-kr per kräfta utbetalas från 1988.07.01 ur föreningens kassa till de medlemmar som planterar ut kräfter inom föreningens vatten tills dess tillräcklig utplantering skett.

fiske föreslår undertecknad

att alla medlemmar som deltagar i framtida kräftfiske gör en inbetalning av 500 kr till föreningen i likhet med försöksgrupperna.

VÄXJÖ 1989-02-25

 /Rune Idlinge/

Mötets beslut blev att retroaktivt ersätta pionjärinsatsen med två kr per kräfta och att fortsätta ett tag till med denna subvention. Rune Idlinges motion, att föreningen gemensamt skulle svara för isättningen, lämnades utan bifall.

Beslöts anordna "sedvanlig sommarfest på Evedals Vårdshus".

Festen blev trevlig. Ordföranden Rohdin berättade om föreningens gångna 50 år och raljerade en del om titelsjukan, som bl a resulterat i att han titulerats "bagare" trettio år tidigare. Nåja, går man tillbaka i protokollen var det ju en hedersbevisning; på den tiden var "herr" bara snäppet bättre än "hjonet".

1990 hade lugnet åter lagt sig över föreningens möten. Nu kom 12 medlemmar, varav 8 valda representanter.

Föreningens 2 kr-bidrag för kräftinplantering beslöts upphöra. Till den närvarande ordföranden i HFVOF, Martin Eriksson, framfördes kravet att vår förenings medlemmar skulle fritt få fiska med handredskap över hela sjön, ett krav som senare har tillgodosetts!

§ 15 i årsmötesprotokollet från 1991 kom att vålla storm senare:

§ 15

På förslag av styrelsen beslöt årsmötet efter debatt att följande regler skall gälla betr. kräftfiske på föreningens vatten:

under åren 1991 och 1992 råder förbud mot kräftfiske med undantag av b ordrat provfiske. Åren 1993, 1994 och 1995 äger endast de medlemmar som medverkat till utplantering genom föreningens försorg rätt till kräftfiske. Från 1996 skall samtliga medlemmar äga rätt till kräftfiske under utsättning av att tillväxt skett i tänkt omfattning.

Efter en viss debatt beslöt årsmötet godkänna utökning av antalet medlemmar till 70, vilket bekräftades vid ett extra möte under sommaren. Då bekräftades även beslutet att öka antalet nät från 2 till 4 st à 30 meter. Det här mötet i slutet av juni på Ryttnästargården drog märkligt nog till sig fler medlemmar än det ordinarie årsmötet, 15 st.

1992 bekräftades reglerna för isättning av kräftor. Möjlighet fanns fortfarande för nya "lag" att ansluta sig. 1991 hade ju beslutats att t v endast de som satt i kräftor skulle få fiska och då på de platser deras isättning skett.

Hösten 1992 ansökte ett antal medlemmar att få sätta i kräftor på platser de ansåg lämpliga och där tidigare ingen isättning skett. Styrelsen anvisade dem emellertid isättning på Hissös västra sida, där all erfarenhet visat att kräftor ej trivdes.

Diskussionen vid årsmötet 1993 (19 medlemmar!) resulterade i att alls ingen isättning skulle ske förrän efter konsultation med HFVOF, huruvida ytterligare isättning över huvud taget skulle behövas. Vid den ordväxling, som föregick beslutet, restes frågor hur besluten om kräftisättning skötts under tidigare år, om alla medlemmar verkligen meddelats möjligheten delta, etc. (Diskussionens nivå kan exemplifieras genom att ordet "mygel" användes upprepade gånger).

Naturligtvis blev frustrationen inte mindre när det beslöts att de, som isatt kräftor, men inga andra, skulle få fiska ett antal gånger under augusti och september. Vid det här laget visste ju alla att det fanns en hel del mycket stora kräftor i sjön.

Beslöts anslå 4.000 kr till fest på Evedals Vårdshus.

Styrelsen fick i uppdrag att utreda ett förslag om röstning genom fullmakt, vilket tidigare ej varit godkänt.

För att dämpa den alltjämt växande kritiken mot styrelsens sätt att hantera kräftfrågan utsändes en "vitbok" i oktober 1993. Ur denna kunde utläsas att isättningar skett i styrelsemedlemmars regi på Kalvudden och vid Furuöarna redan hösten 1988, d v s innan medlemsbeslut tagits.

Vid styrelsemöte med styrelsen 880713 beslöt styrelsen att utplantering skulle ske på frivillig väg eftersom vissa medlemmar var skeptiska till försöket. För ändamålet utlystes intresse att inom föreningen bilda 6 st kräftlag med max 10 deltagare per lag (medlemsantalet var då 60 st) och en första utplantering skedde vid St. Furuö och Kalvudden där 1.110 kräftor utplanterades för en kostnad av 12.336 kr varav bidrag utgick med 2.336 kr genom fiskevårdsområdet.

På föreningens årsmöte 1989 tillstyrkte årsmötet styrelsens förslag till inrättande av kräftlag samt att bidrag skulle utgå med 2 kr per kräfta från föreningen tills dess tillräcklig utplantering skett. Samtliga medlemmar i föreningen erbjöds detta år vid 2 olika tillfällen att delta. Fram till 1989 hade ca 3.000 kräftor utplanterats och bidraget från föreningen beslöts upphöra från 900101.

Vid flertalet årsmöten hade styrelsens medlemmar utgjort majoritet av de närvarande. Förslag hade rests att en fristående valberedning skulle tillsättas. 1994 beslöt årsmötet att så skulle ske. Efter omröstning, där ordförandens röst blev utslagsgivande, fastställdes att en av de tre i valberedningen skulle vara utsedd av styrelsen.

Vidare beslöts att all försäljning av fångst, utom betesfisk, skulle vara förbjudet (detta var en uppmjukning av tidigare absoluta förbud, för att tillmötesgå HFVOF. Fiskekortsinnehavare får ju fiska med t ex angeldon, men inte med mörtstuga eller nät).

Provfiske av kräftor fick 1994 ske vid tre tillfällen under augusti, dock endast av dem, som deltagit i isättningen och då på de platser isättningen skett.

Inträdesavgiften, oförändrat 50 kr sedan många, många år, höjdes till 200 kr! Årsavgiften sattes till 300 kr. För att konfirmera stadgeändringarna, som beslutats vid ordinarie årsmötet, kallades till ett extramöte i slutet av november 1994: Rekordmånga deltagare - 26 medlemmar.

Vid mötet togs frågan om inträdesavgift upp på nytt. Var det rätt att nya medlemmar skulle betala 200 kr och få tillgång till kräftfiske? Styrelsen skulle återkomma med förslag vid 1995 års möte.

Efter ett förslag av Sven Westborg hade styrelsen låtit tillverka 500 st speciella måttstickor för kräftfisket. Vid årsmötet i mars 1995 höjdes från några håll kritiska röster mot detta inköp:

5. Verksamhetsberättelsen för 1994 föredrogs. Herrar Idlinge och Forsman framförde kritiska synpunkter mot styrelsens beslut att inköpa 500 st s. k. kräftskivor för utdelande till medlemmarna. De ansåg bl. a. att man likväl kunde använda tumstock eller en pinne som mått. Martin Eriksson ansåg mätstickan förträfflig och anmälde intresse från Helgasjöns FVOF att inköpa ett antal mätstickor. Efter omfattande diskussioner godkändes verksamhetsberättelsen och lades till handlingarna.

Denna tämligen beskt framförda kritik, tillsammans med den alltjämt bestående kritiken mot styrelsens behandling av kräftisättningen, föranledde sekreteraren och kassören att ställa sina platser till förfogande, trots att ett år återstod av deras resp. mandatperiod:

Under denna punkt begärde Raymond Kyander entledigande från sin post i styrelsen. Motivet till avsägelsen var den bestående kritik som under de senaste åren framförts av vissa medlemmar mot styrelsens sätt att leda föreningen och den negativa grundsyn som f. n. präglar föreningen.

Ordförande Tage Rohdin ajournerade mötet för ett extra sammanträde med valberedningen.

Årsmötesförhandlingarna återupptogs. Kassören Finn Mossblad meddelade att även han ställde sin styrelsepost till förfogande av samma skäl som Raymond Kyander.

Högsta antal medlemmar var sedan flera år satt till 70 st. Nu beslöts höja till 80 st. Utöver inträdesavgift och årsavgift skulle ny medlem betala 600 kr för att få delta i kräftfisket.

Kräftfiske med lina debatterades. Motståndarna hävdade att varje bur skulle utmärkas, så att man kunde räkna varje medlems antal. Förbud drevs igenom med knapp majoritet.

Hösten 1995 tilläts kräftfiske under nio dagar i augusti och man kunde då konstatera att tillgången var över förväntan god. Årsmötet 1996 beslöt foljdriktigt släppa fisket fritt under hela augusti och september det året. Fiske med lina godkändes av mötet utan större opposition.

John Andersson, som under hela 24 år innehaft förtroendepost inom föreningen avböjde med ålderns rätt omval och ersattes i styrelsen genom nyval av sonen Hans Fust, sedan flera år föreningens uppsyningsman. John avled senare under året, liksom hans bror Olof. Årsmötet 1997 inleddes av ordföranden Tage Rohdin:

Efter parentation utlyste ordföranden en tyst minut till minne av Olof och John Andersson, som båda avlidit under verksamhetsåret.

Avtalet med Domänverket träffades 1988, vid en tidpunkt då vattnen var dåliga och då kräftpesten slagit ut beståndet. Avtalstiden var fem år, med automatisk förlängning om ingendera parten sade upp det. 1993 försummade Domän sin möjlighet till höjning av arrendet och nekades omförhandling.

1996/97 övertog Statens Fastighetsverk genom köp av Kronobergs Kungsgård större delen av de vatten i Helgasjön, som föreningen disponerade. Föreningen hade därmed att förhandla med dels Växjö kommun betr Evedalsviken upp till Appelö, dels med Assi-Domän om en remsa från Jägaregap ner genom Kalvsundet och dels med Skogssällskapet, som förhandlade å Statens Fastighetsverks vägnar betr övrig del.

Med tanke på det osäkra läget beslöt årsmötet uppskjuta beslut om avgifterna för 1998 till ett extra årsmöte senare under året, när förhandlingssituationen klarnat.

Sven Westborg demonstrerade ett utkast till nytt föreningsemlen och det beslöts att styrelsen skulle utarbeta ett detaljerat förslag.

Vid det extra årsmötet 19 november samma år redogjorde styrelsen inför 22 närvarande för de uppnådda förhandlingsresultaten. Dessa innebar att föreningen visserligen fick behålla sina vatten, men att arrendet skulle 15-faldigas under en femårsperiod. Man kan undra vad medlemmarna fruktat? En sådan höjning mottas med applåd!

12. Tackade Rune Idlinge styrelsen för ett gediget arbete vid arrendeförhandlingarna, vari de närvarande medlemmarna instämde med en applåd.

Som en följd höjdes årsavgiften till 600 kr och förutskickades en ytterligare höjning upp till 1.000 kr inom några år. Inträdesavgiften steg till 1.000 kr inkl andel i kräftfisket, som i sig värderades till 600 kr. Det beslöts också att de som ej tidigare deltagit i isättningen eller inbetalat motsvarande avgift nu skulle avkrävas 600 kr. Det skulle därmed inte längre finnas något "A"- eller "B"-lag. (Går man tillbaka i protokollen undrar man varför Rune Idlinges propå från 1989 avslogs).

Årsmötet 1998 drog till sig 20 medlemmar, som beslöt fortsatt höjning till 800 kr. Tre medlemmar hade begärt utträde ur föreningen med anledning av kravet att betala för deltagande i kräftfisket, tre nya invaldes omgående.

Kostnadsersättningen till styrelse och revisorer höjdes till sammantaget 4.100 kr. Ett nytt förslag till föreningsemlen antogs.

Betr kräftfisket beslöts att tillåten tid skulle vara augusti och september månader. Inplantering av öring hade i HFVOF:s regi pågått ett par år, och nu meddelade den närvarande sekreteraren Leif Carlsson, att ytterligare isättning skulle ske detta år för 100.000 kr, samt att en viss lekplats skulle fredas. Inplanteringen av gös, som på bl a föreningens krav skett under ett antal år, skulle fortsättas.

Beslöts vidare att provfiske av kräftor skulle ske under en föjd av år enl de anvisningar Sötvattenslaboratoriet i Drottningholm utgivit, för att studera utvecklingen.

Det hade nu gått några år sedan senaste fiskefest genomförts. Föreningens ekonomi hade varit osäker och subventioner hade icke föreslagits. Men årsmötet 1999 fann det ändå önskvärt med någon form av sammankomst, där medlemmarna kunde träffas under opretentiösa former. En festkommitté med tre medlemmar från Kalvudden utsågs: Klefsjö, Pettersson och Fri.

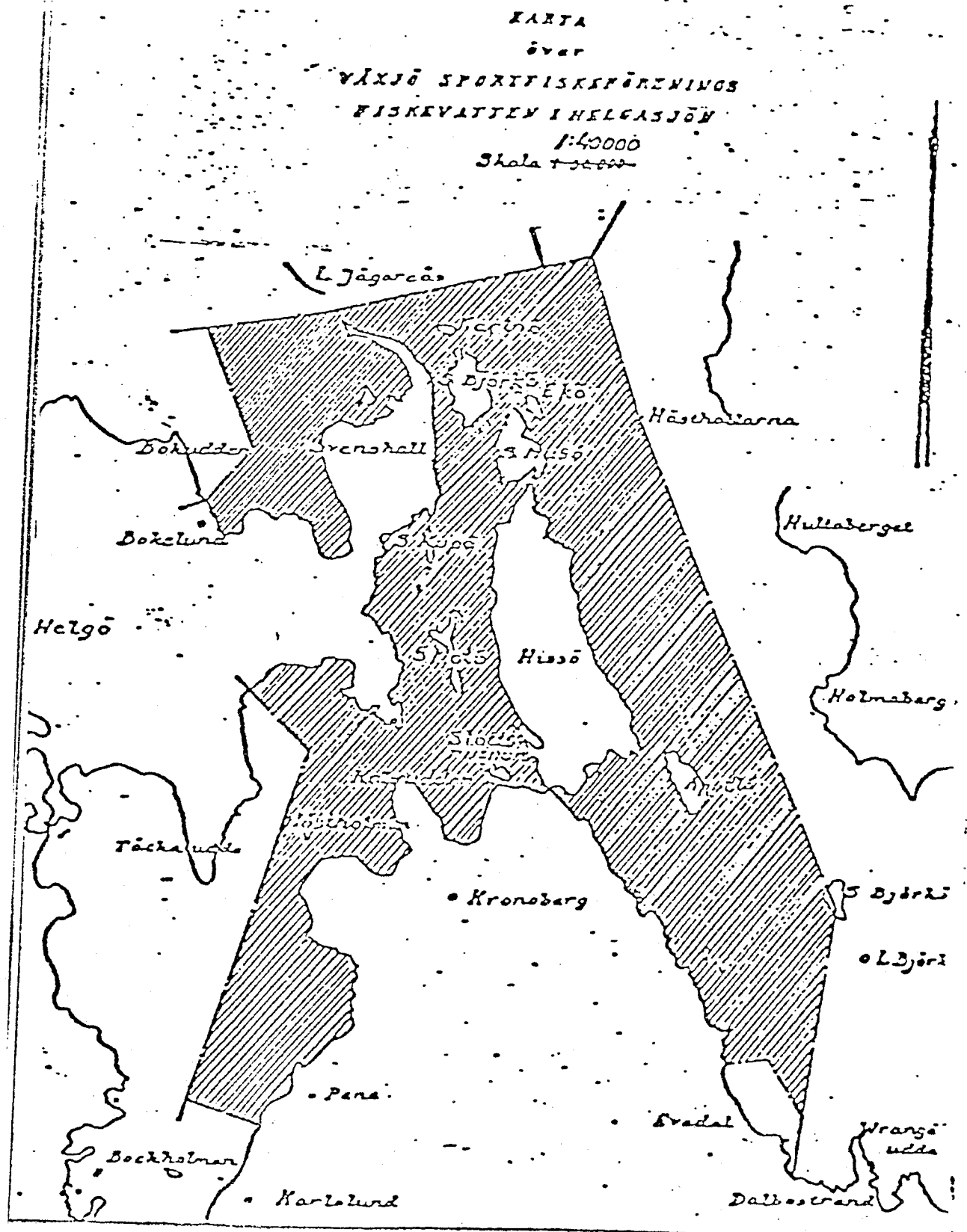
Den fest de anordnade på Hissö fram på hösten blev välbesökt och fick högsta betyg av de närvarande.

Må det vara en lyckad avslutning på denna krönika!

De första medlemmarna var:

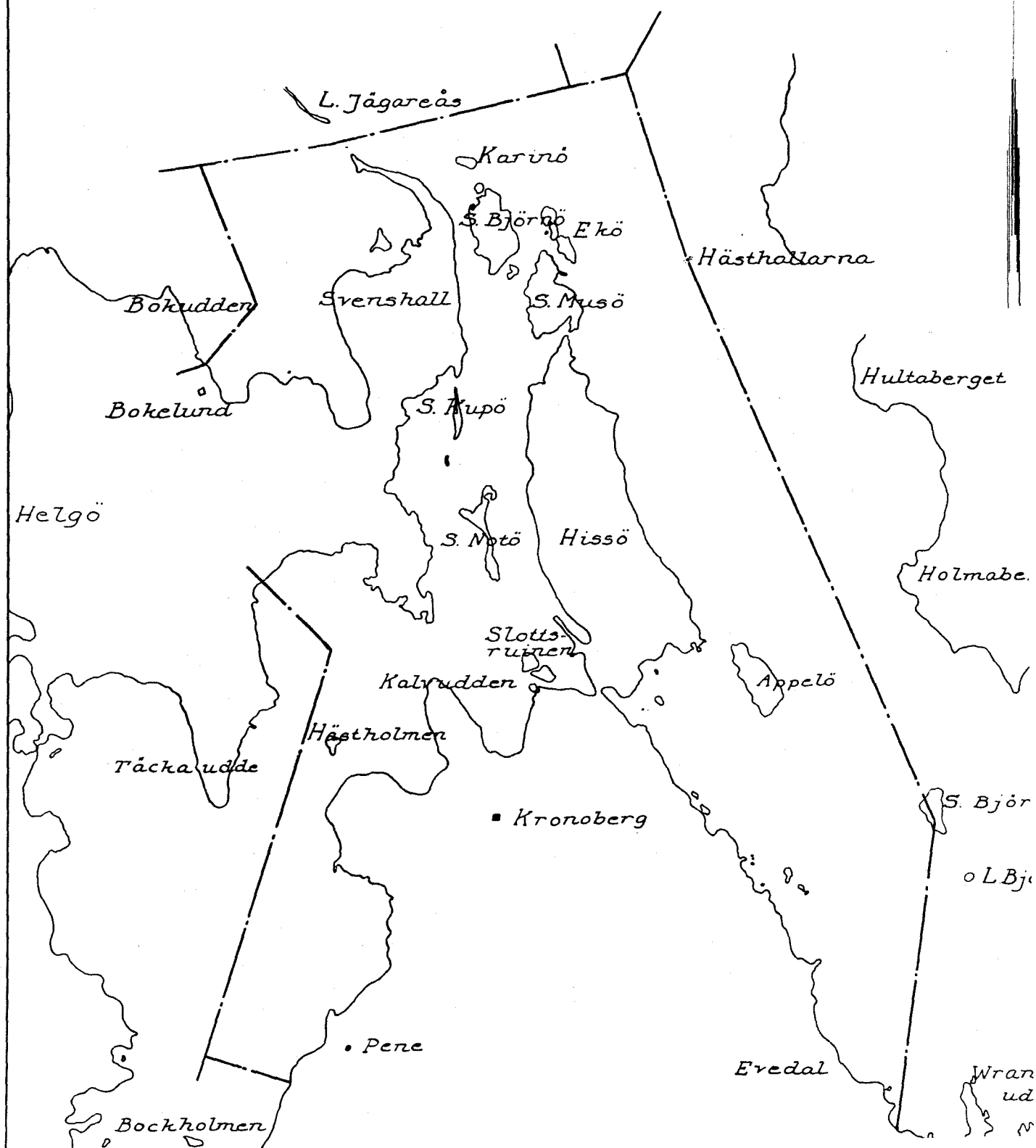
1. Charles Andergren
2. Bror Bauge
3. Dr. Betsholtz
4. Paul Boberg
5. John Bunn
6. Philip Carlsson
7. Carl Davidsson
8. Ernst Newman - Didoff
9. Ture Fridlund
10. Helmer Nilsson
11. Johan W. Nilsson
12. G. Palmer
13. Eric Platzack
14. A.J. Serrong
15. Esaias Westborg
16. ? Arrendator
17. ? Arrendator
18. Yngve Johnsson
19. Emil Johansson
20. Gunnar Svensson

Utfärdad av Värjö Stads Planeringskontor.

KARTA
 över
 VÄXJÖ SPORTFISKEFÖRENINGENS
 FISKEVATTEN I HELGASJÖN

Skala 1:30,000

idd

~~haben~~

orregården.

Södragården

 $\Delta 173.6$

en

elgö gård

 ιd

ppn

Kråkholmen

Bocksh.

Kap:

Kronoberg

Skönborg

Lyckebo

Naturv.:-

Skönborg

Lyckebo

15 .
40

Huliet

Appelö

St. Björkö

1

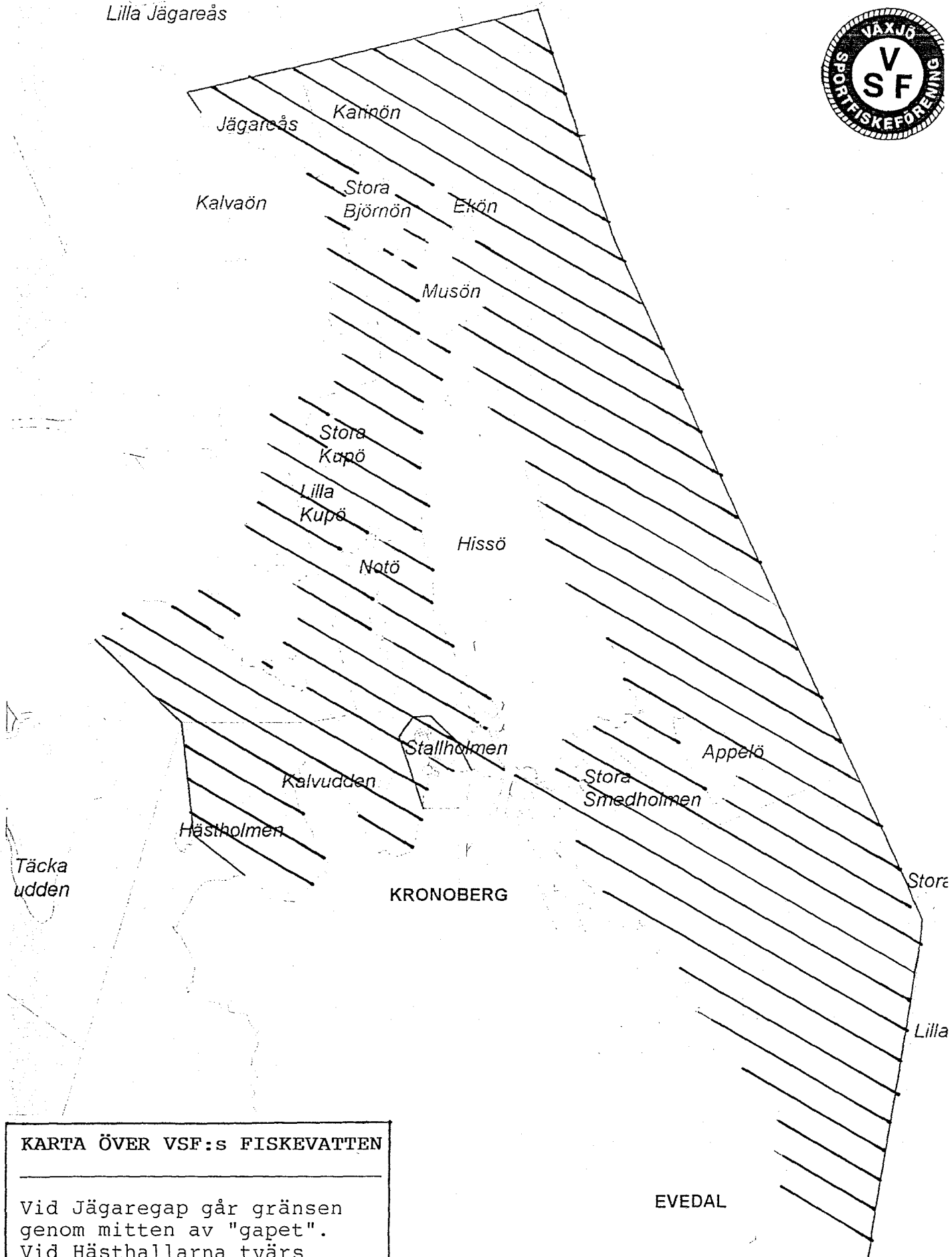
1700

Evedal

= Naturv

1 Med grön färg, Växjö kommun

Lilla Jägarås

KARTA ÖVER VSF:s FISKEVATTEN

Vid Jägarregap går gränsen genom mitten av "gapet".
Vid Hästhallarna tvärs över stenkumlet.
Enslinjer är markerade på St. Björkö's stränder